

Čís. 13067.

Rozhodnutí, jímž rekursní soud k rekursu ohrožené strany snížil jistotu podle § 390 ex. ř., jest zmatečné podle § 477 čís. 4 c. ř. s., bylo-li vydáno dříve, než odpůrci ohrožené strany bylo doručeno usnesení o povolení prozatímního opatření.

(Rozh. ze dne 1. prosince 1933, R I 1113/33.)

Soud první stolice povolil prozatímní opatření a uložil navrhovatelce jistotu 50.000 Kč. Rekursní soud usnesením ze dne 16. května 1933 vyhověl rekursu navrhovatelky potud, že snížil jistotu jí uloženou na 20.000 Kč.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu odpůrkyně zrušil napadené usnesení.

Důvody:

Usnesením ze dne 13. února 1933 povolil procesní soud žalobkyni prozatímní opatření pod podmínkou, že žalobkyně složí u soudu jako jistotu pro žalovanou 50.000 Kč. Toto usnesení bylo však doručeno jen žalobkyni; její stížnosti bylo napadeným usnesením vyhověno potud, že jistota byla snížena na 20.000 Kč. Žalované, která se o prozatímním opatření dověděla teprve z tohoto usnesení rekursního soudu, bylo usnesení procesního soudu o prozatímním opatření doručeno teprve 9. června 1933. Je zřejmé, že bylo znemožněno, by o správnosti usnesení procesního soudu mohlo býti najednou rozhodnuto podle stanovisek obou stran, jež byly k rekursu oprávněny, jak to má na mysli § 208 jedn. ř. Jde tu o zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.) a bylo tudíž předčasně vydané rozhodnutí rekursního soudu zrušiti.

Čís. 13068.

Zrušil-li odvolací soud rozsudek prvního soudu, nevyhradiv pravomoc, načež za dalšího jednání u prvního (okresního) soudu byl žalobní nárok, přesahující hranici pro věci nepatrné, obmezen na útraty, jest nepřípustný dovolací rekurs proti usnesení rekursního soudu o útratách, jakož i rekurs proti zrušovacímu usnesení odvolacího soudu, spojený s rekuresem proti výroku o útratách.

(Rozh. ze dne 1. prosince 1933, R I 1161/33.)

Ve sporu, jehož hodnota převyšovala hranici pro věci nepatrné, zrušil odvolací soud usnesením ze dne 10. února 1933 rozsudek prvního (okresního) soudu a uložil mu, by v řízení pokračoval a o věci znovu rozhodl. Za jednání u prvního soudu obmezil žalobce žalobní nárok na útraty sporu, načež soud první stolice usnesením ze dne 20. června 1933 uložil žalovanému, by zaplatil žalobci 1.239 Kč 25 h

útrat sporu. Proti tomuto usnesení podaly obě strany rekurs, žalovaná spojila se svým rekuresem i rekurs proti zrušovacímu usnesení odvolacího soudu ze dne 10. února 1933. Rekursní soud odmítl všechny rekursy.

Nejvyšší soud odmítl i rekurs žalobcův i rekurs žalovaného proti odmítacímu usnesení rekursního soudu.

Důvody:

Krajský soud v H. jako odvolací soud zrušil usnesením ze dne 10. února 1933 bez výhrady právní moci rozsudek okresního soudu v H. a uložil mu, by v řízení pokračoval a o věci znovu rozhodl. Za jednání u okresního soudu obmezila pak žalující strana při roku dne 20. června 1933 žalobní nárok přesahující hranici nepatrnou na útraty sporu, čímž podle plenárního rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 20. května 1924 čís. Pres 298/24 čís. 3868 sb. n. s. přešlo pravidelné řízení v řízení podle předpisů o řízení ve věcech nepatrných a okresní soud vydal pak usnesení ze dne 20. června 1933, jímž uložil žalované straně, by nahradila žalující straně 1.239 Kč 25 h útrat sporu. Proti tomuto usnesení o útratách podaly obě strany rekurs a žalovaná strana spojila s ním podle § 515 c. ř. s. i rekurs proti zrušovacímu usnesení odvolacího soudu ze dne 10. února 1933, poukazujíc k tomu, že dříve tak učiniti nemohla, poněvadž usnesení to nevyhradilo podle § 519 čís. 3 c. ř. s. pravomoc. Rekursní soud odmítl oba, správně všechny rekursy z důvodu, že jde o řízení ve věcech nepatrných, v němž podle jeho názoru jest samostatný rekurs proti výroku prvního soudu o útratách nepřipustný. Netřeba se zabývatí otázkou, zda názor ten jest s hlediska § 517 čís. 5 c. ř. s., na nějž oba rekurenti nyní poukazují, správný, ano jde o napadené rozhodnutí soudu druhé stolice v otázce útrat, jež rekuresem podle § 528 c. ř. s. ani v pravidelném řízení napadati nelze bez ohledu na to, zda rozhodnuto věcně či zda rekurs z formálních důvodů byl odmítnut, jak vysloveno v rozhodnutí čís. 10457 sb. n. s. Ustanovuje-li § 517, druhý odstavec, c. ř. s., že v řízení o věcech nepatrných jest proti usnesením odvolacího soudu rekurs vyloučen, nelze z toho dovozovati opak, že proti usnesení rekursního soudu jest rekurs přípustný, neboť, je-li otázka útrat z přezkumu nejvyššího soudu vůbec vyloučena, platí to zřejmě i o řízení ve věcech nepatrných. A rovněž i rekurs žalované strany proti zrušovacímu usnesení odvolacího soudu ze dne 10. února 1933 spojený podle § 515 c. ř. s. s rekuresem proti výroku o útratách týká se jen tohoto výroku, poněvadž rekursní vývody vyvracejí rovněž za nynějšího stavu jen předpoklady pro rozhodnutí o útratách. Bylo proto rekursy proti rozhodnutí druhé stolice v otázce útrat podle § 526 druhý odstavec c. ř. s. odmítnouti.

Čís. 13069.

Řízení, předcházející rozhodnutí o návrhu na vyhlášení konkursu, řídí se předpisy konkursního řádu, nikoliv předpisy o nesporném řízení.

Proti usnesení (rekursního soudu), jímž bylo podle § 70, druhý odstavec, konk. řádu vysloveno, že konkurs bude prohlášen jen, slo-